

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19Csp/21/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119202077
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8119202077.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava- Mestská časť Staré Mesto, IČO: 35831154, zastúpeného JUDr. Ján Šoltés , so sídlom ul. Mýtna 48 , 811 07 Bratislava- Mestská časť Staré Mesto proti žalovanému: T.. O. Š., G.. X.X.XXXX, E. K. M. XXXX/XX, XXX XX O., E..Č.: V., G..U., A. A. R. XXX, XXX XX M., o zaplatenie 5.510,54 eura s prísl.,

rozhodol:

I. Konanie o zaplatenie istiny vo výške 792 eur s prísl. s sumy 707,13 eur s prísl. (poplatky a sančný úrok) zastavuje.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Nárok na náhradu trov konania žalovanému **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu (VÚB, a.s.) sa žalobou doručenou na tunajší súd dňa 29.1.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 5.510,54 eura s 8 % úrokom z omeškania ročne od 21.12.2018 do zaplatenia, pričom svoj návrh odôvodnil tým, že „medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 30.04.2012 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 0041824540. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 2400 EUR a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 80 EUR.

Žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 20.12.2018 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.11.2018 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady odporcu s konečným zostatkom na úhradu vo výške 5510,54 EUR.

Konečný dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 5510,54 EUR.

Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.11.2018, t.j. v lehote splatnosti do dňa 20.12.2018. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka v platnom znení vo výške určenej Nariadením Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.12.2018 do zaplatenia.“

2. Uznesením zo dňa 20.3.2019 č.k. 19Csp/21/2019-57 súd pripustil do konania namiesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s. terajšieho žalobcu Intrum Slovakia s. r. o. so sídlom 48, 811 07

Bratislava, IČO: 35 831 154, na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok , ktorou VÚB postúpil pohľadávku proti žalovanému, ktorá je predmetom tohto súdneho konania, spolu s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými na postupníka, spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154.

3. Žalovanému bola žaloba s listinnými dôkazmi doručená dňa 16.5.2019 na adresu Domov sociálnych služieb, Cintorínska 870, Medzilaborce, kde je umiestnený formou celodenného pobytu.

4. Podaním doručeným súdu dňa 30.5.2019 žalovaný uviedol, že chce požiadať o splátkový kalendár na splatenie dlhu.

5. Podaním zo dňa 22.7.2020 žalobca uviedol, že „v súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 06.02.2016 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške.

Žalovaná suma z 5510.54 eura pozostáva z:

- istiny 2225,98 eura
- poplatkov 181,85 eura
- štandardného úroku 2577,43 eura
- sankčného úroku 525,28 eura.

V bode III tohto vyjadrenia žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 707,13 eura (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Uviedol ďalej, že žalovaný počas súdneho konania zaplatil časť svojho dlhu, platbami vo výške po 66 eur a to dňa 14.08.2019, 05.09.2019, 15.10.2019, 15.11.2019, 20.12.2019, 28.01.2020, 03.03.2020, 01.04.2020, 24.04.2020, 18.05.2020, 19.06.2020 a 15.07.2020., teda zobral žalobu späť aj v časti istiny vo výške 792 eur s prísl. a žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 4011,41 eur s prísl. formou pravidelných mesačných splátok vo výške aspoň 66,00 € splatných k 20. dňu v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom rozhodnutie súdu nadobudne právoplatnosť a to pod následkom straty výhody splátok, v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas, t. j. v dohodnutej výške a v dohodnutej lehote.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov: Žiadosť o aktiváciu bankomatky Quatro z 26.4.2012, výpis z bankomatky Quatro za obdobie od 24.6.2012 do 30.11.2018, Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet účinné ku dňu 15.9.2011, Cenník VÚB, a. s. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou CFH, Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 6.2.2016, návratka doručky o doručovaní tohto dokladu zo dňa 15.2.2016, predžalobná opomienka zo dňa 6.1.2016, a zistil tento skutkový stav:

7. Dňa 26.4.2012 vypísal žalovaný na formulárovom tlačive právneho predchodcu Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro č. 41824540., kreditnej platobnej karty s logom MASTER CARD, v ktorej žiadosti uviedol, že je štátnym zamestnancom s priemerným čistým mesačným príjmom 470 eur.

8. V bode III žiadosti je uvedený predschválený úverový rámec 2.400 eur, štandardná mesačná splátka 80 eur, štandardná úroková sadzba v zmysle platného cenníka 1,9 % p.m./22,80 % p.a.

9. V časti V formulárovej žiadosti Vyhlásenia klienta je uvedené, že deň splatnosti štandardnej mesačnej splátky je 15.deň v kalendárnom mesiaci a bude uvedený vo výpise. V bode 2 je indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov s tým, že v bode 3 je uvedená priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku 23,10 %.

10. Podpisom tejto žiadosti dobrovoľne vyhlasuje a potvrdzuje, že všetky údaje týkajúce sa jeho osoby v tejto žiadosti sú pravdivé, aktuálne, úplné, dobrovoľné a nevynútiteľné. Splnomocňuje banku k overovaniu poskytnutých údajov, resp. k vyžiadaniu ďalších údajov v posudzovaní úveru. Podpisom tejto žiadosti udeľuje správcovi súhlas s poskytovaním informácií o tejto žiadosti obchodnému zástupcovi identifikovanému v žiadosti.

11. V časti V bodu 22 formulárovej žiadosti je uvedené, že prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa stáva žiadosť Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty vydávanej v spolupráci s CFH, OP, Cenník a potvrdzujúci list sú súčasťou tejto žiadosti/Zmluvy.

12. Podľa formulárovej žiadosti CFH na základe plnomocenstva zmluvu podpísala 30.4.2012.

13. Podľa výpisov z Bankomatky Quatro ku dňu 20.12.2018 za čas od 24.6.2012 do 30.11.2018 štandardná mesačná splátka predstavovala 80 eur, úverový rámec 2.400 eur a konečný stav k 30.11.2018 - 5.510,54 eura.

14. Z výpisu vyplývajú jednotlivé výbery z kreditnej karty, pričom posledný výber z karty je zaznamenaný 13.9.2015 výber z bankomatu 20 eur.

15. Následne sú vo výpise zaúčtované iba poplatky, štandardné úroky, poplatky za úverové rizikové poistenie typu B, správa kartového účtu, sankčné úroky, náklady vymáhania do vyhlásenia okamžitej splatnosti. Výpis je ukončený ku dňu 30.11.2018.

16. Z pripojených Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. súd zisťuje, že tieto nadobudli účinnosť 15.9.2011, nie sú podpísané žalovaným. Žiadne ďalšie listinné dôkazy k zmluve pripojené neboli.

17. Predžalobnou upomienkou zo dňa 6.1.2016 Slovenské kreditné karty CFH vyzvali žalovaného na zaplatenie nedoplatku na splátkach vo výške 240 eur s tým, že ak do 13.1.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2015, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť.

18. Oznamením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 6.2.2016 bolo žalovanému oznámené, že sa stal dlh splatným v celom rozsahu a dlžná čiastka predstavuje sumu v celkovej výške 2.797,34 eura. Predmetné zosplatenie prevzal žalovaný 11.2.2016.

19. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

20. Predmetom je nárok žalobcu vyplývajúci z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

21. Podľa § 54a OZ, platného a účinného ku dňu 5.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201?ucinnost=05.12.2018>> tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

22. Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 343/2018 Z.z., ktorým došlo k zavedeniu tejto právnej úpravy, zavedenie osobitnej úpravy uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia je reakciou na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7.2.2018, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Inštitúty premlčania a preklúzie sú v zásade inštitútmi „jednoduchého práva“, je však namieste používať ich po zohľadnení a vyvážení všetkých hodnôt, ktoré sú dotknuté. Je nesporné, že je prípustné, aby zákonodarca robil „sektorové výnimky“ pri normovaní obsahu inštitútov súkromného práva s ohľadom na premlčanie či preklúziu, a pre určité typy právnych vzťahov nastavoval jednak rozdielne premlčacie doby (rozlišovanie medzi všeobecnou premlčacou dobou a osobitnými) alebo aj rozdielne právne následky pre nevykonanie práva v určitej dobe (preklúzia podľa § 504 Občianskeho zákonníka).

Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Predkladateľ je

presvedčený, že po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku. Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). V tomto prípade sa vylučuje kondícia, t. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr.

23. Súd poukazuje na to, že už v skorších rozhodnutiach judikoval, že na základe takejto formulárovej Žiadosti o aktiváciu bankomatky Quatro bez predloženia ďalších náležitostí, nie je možné uvažovať o splnení písomnej formy uzavretia zmluvy o poskytnutí tohto úveru podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z.z..

24. Súd keďže by uvažoval o predmetnom nároku len ako o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. OZ, považoval by nárok dôvodný v takomto prípade iba čo do zaplatenia rozdielu medzi prijatými sumami a zaplatenými sumami., a premlčacia doba na uplatnenie takéhoto nároku je upravená v § 107 OZ.

25. Súd konštatuje z predloženého výpisu z bankomatky Quatro, že žalobca navyše od 30.9.2015 účtuje len úroky, poplatky a sankčné úroky, ako aj náklady vymáhania do vyhlásenia okamžitej splatnosti., ostatný výber bol uskutočnený 15.9.2015 a ďalšia suma čerpaná nebola.

26. Aj keby sa jednalo o nárok z platnej spotrebiteľskej zmluvy, nárok by bol premlčaný.

27. Pre uplatnenie takéhoto nároku platí trojročná premlčacia lehota podľa ustanovenia § 101 a nasl. OZ.

28. Podľa § 565 OZ, môže veriteľ pre omeškanie s niektorou splátkou žiadať splatenie celého dlhu, len ak je to dohodnuté.

29. V takomto prípade podľa § 103 OZ plynú trojročná premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa však pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (565 OZ) začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

30. Ustanovenie § 103 OZ ukladá veriteľovi, aby čo najskôr prikočil k vymáhaniu svojej pohľadávky, a preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané, kedy veriteľ využije svoje právo podľa § 565 OZ, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva, to znamená, že súd zisťuje, kedy mohol prvýkrát využiť toto právo mimoriadne zosplatiť dlh.

31. Súd poukazuje na to, že ustanovenie § 53 ods. 9 OZ umožňuje veriteľovi uplatniť toto právo až po trojmesačnom omeškaní, pričom v tejto časti toto ustanovenie je špeciálnym právnym predpisom § 565 druhej vete OZ, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak pri pôžičke splácanej mesačnými splátkami teda musí uplynúť trojmesačné omeškania so splatením niektorej splátky, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky.

32. V prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ svoje právo uplatniť bez ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky, avšak to nemá vplyv na plynutie na plynutie premlčania.

33. Deň splatnosti splátok bol stanovený na 20.-teho každého mesiaca, to znamená, že bolo potrebné každú konkrétnu splátku zaplatiť do 20.-teho v mesiaci.

34. V danom prípade súd zistil, že došlo k zosplateniu predmetného úveru podľa tvrdenia žalobcu listom zo dňa 6.2.2016 pre nezaplatenie splátky splatnej v novembri 2015.

35. Žalobca mohol žalovať nárok zo zmluvy po 3 mesiacoch od omeškania so splatením splátok a musel tak urobiť do najbližšej splatnosti splátky. To znamená, že keď oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti adresoval 6.2.2016, je potrebné počítať premlčaciu lehotu tak, že táto trojročná premlčacia lehota celého dlhu začala plynúť 3 mesiace dozadu od splatnosti splátky splatnej 20.11.2015, teda od 21.11.2015 začala plynúť 3 ročná premlčacia doba na uplatnenie celého zostatku dlhu.

36. Keďže žaloba bola podaná 29.1.2019, po uplynutí 3 ročnej premlčacej doby, a keďže podľa § 54a OZ nemožno po 5.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy vymáhať, žalobu zamietol.

37. Keďže žalobca zobral v časti istiny 792 eur s prísl. a v časti 707,13 eur (poplatky a sankčný úrok) s prísl. žalobu späť, súd konanie v tejto časti podľa § 144, 145 CSP zastavil.

38. Súd vzhľadom na sociálny status a zdravotný stav žalovaného nepovažuje jeho žiadosť o splátkový kalendár za procesné uznanie dlhu s účinkami, ktoré by mohli založiť prípadné uznanie tohto nároku. Niet žiadneho predpokladu a ani to žalobca netvrdí, aby si bol žalovaný vedomý premlčania dlhu a je nepravdepodobné, aby mienil za daných osobných, majetkových a zdravotných pomerov uhrádzať predmetný dlh, pokiaľ by tento dlh uhrádzať nemusel.

39. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

40. Keďže žalovaný bol vo veci úspešný, avšak mu trovy konania nevznikli, súd mu ich voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že
uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu
vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na
Proti výroku o pripustení zmeny žalobcu odvolanie nie je prípustné.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len
lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).

posúdenia veci.
právoplatné
vo veci samej, má
rozhodnutie vo veci samej.

do uplynutia